

Transcriptie 301-6, handgeschreven tekst

Terugblik 15-1-1984

Leidse kinderen naar Kotten

(12)

Hoe het begon. Hanna van bakker te Pas en Mieneken van Piepers G. hadden wel eens te kennen gegeven dat ze wel een poosje een Leidse kind wilde hebben. Nu die waren er genoeg te vinden en ik zocht er een paar uit, jongen en een meisje, die het naar mijn oordeel het meest nodig hadden, naar de 'vetpotten' van Kotten te gaan. Ik vroeg mijn huisarts of hij deze kinderen aan een geneeskundig onderzoek wilde onderwerpen. 'Laten we dat dan mijn bijdrage zijn aan dit mooie werk. Ik onderzoek ze gratis.' Zo'n medewerking was hoopgevend. En zo kwam het dat op een zaterdag in het voorjaar 1942 zeg *Gerrigt* en Willem te Pas naar Leiden rijden en daar een jongen en een meisje ophaalden en op zondag terug reisden. Je kunt het verder allemaal lezen in "het ware verhaal van een boeren familie in de Gelderse achterhoek " blz 73. Het daarin genoemde hoofd bestuurslid Jac Lootsma te Amsterdam later de voorzitter van de Nederlandse ondernemers vereniging wist te bewerkstelligen dat de kinderen met hun geleiders een flinke reductie van de spoorwegen kregen. Anders was het niet te doen geweest. Het is een groot succes geweest, als dreigde het luxeprobleem even goed in het eten te gooien. Maar pleegouders en onderwijzend personeel hebben dit voortreffelijk geregeld. Flip en Rietje zijn al aardig gewend schreef Mr. Gribbroek zijn Leidse collega Gerhard van Hulsman. Er gaan stemmen op om ook een kind te nemen en toen heb ik er in de klas over gepraat. Het resultaat was verbluffend 28 liefhebbers gaven zich op. Maak jij nu maar uit wie, dan zal ik ze hier wel onderbrengen. De schoolartsdienst in Leiden zocht de nodigste gevallen uit en zo konden Meester Gibbroek, Chris ten Haken en Johan Wilterdink op zondag 17 mei 1942 met 28 kinderen naar Kotten afreizen. (zie boekje). De autoriteiten in Leiden was dit niet ontgaan. De NSB burgemeester zond me via de inspectie van het onderwijs en dankbetuiging die ik in de prullenmand gooide om te voorkomen dat ze later bij mijn papieren werd gevonden. Ook op orde hij het plan alle pleeg ouders een brief te zenden. Ik wist dit te voorkomen door de inspectie te zeggen dat die brief voor verscheidene pleegouders een reden kon zijn om er mee op te houden. Het is dus niet gebeurd. Maar er ontstond wel een band tussen Kotten en Leiden die in sommige gevallen ruim 40 jaar later nog stand houdt.

Roerend was de terugkomst van de Leidenaartjes, alles in het boekje te lezen. Het Gelders volkslied dat over het stationsplein klonk. Het lied dat Mr. Gribbroek hen had ingestudeerd. Velen en vooral zee, die nou bij de achterhoek betrokken waren lieten hun tranen de vrije loop. Nog schiet me het gemoed vol als ik daaraan denk.

Het was een prachtige werk dat Kotten heeft verricht en ik ben het eens met Riekje Florijn nu Mevr. Van de Wetering die schrijft op 29 januari 1973: het was een fijne tijd voor alle Leidse kinderen en daarvoor nog allemaal -heel Kotten- heel hartelijk dank.

Zo nu weet je het een en ander en wist het misschien ook al. Ik weet niet of dit je bedoeling was, maar in elk geval veel succes.

Hartelijke groeten van G. *Eume*